

bindelsesmidler med Udlandet og det liberalere Løbsystem, der overalt synes at gjøre sig gjældende, kunde føre til, at saa gode Varer kunde komme fra Udlandet, at denne Fabrik ikke kunde bestaae eller concurrere med Udlandet, saa at Interessentskabet hellere vilde være af med den, end beholde den, saa vilde dette medføre, at det Høje ifølge Skjødet faldt tilbage til Staten; det er upaatvibseligt. Naar nu disse 34 Tdr. Land midt inde i Dyrehaven blive overladte Interessentskabet til fuldkommen Eiendom, har det fri Raadighed til privat at udparcellere, sælge til Eiendom, hugge Skove bort, og gjøre dermed hvadsom helst det vil, og der kunde da snart blive opført private Smaasteder eller opstaae smaa Lodder, som det vist ikke er ønskeligt at have inde i en Domaine af den Natur som Dyrehaven. Jeg maa endnu paa Udvalgets Begne takke den høitagtede Finantsminister for den Liberalitet, han har vilst os ved at udlaae os Documenter, som give fuldstændige Oplysninger om denne Sag; og jeg finder Anledning til udtryffeligt at udhøve, at den høitærede Minister ogsaa har givet os Documenter, som tale mod Forslaget, fra Autoriteter, som maae have en særdeles Bægt i denne Sag. Dette viser altsaa, at den høitagtede Minister just ikke bryder sig saa meget om at faae denne Sag frem i dens nærværende Form. Jeg antager nemlig, at, da Interessentskabet ikke vilde gaae ind paa nogen anden Afgjørelsesmaade, end den foreliggende, og da, som det sees af Acterne, den høitærede Finantsminister hellere havde ønsket en anden, er Sagen bleven afgiven til Rigsdagen, for at den skulde afgive sit Skjøn. Naar den nu ikke antager Lovudkastet, vil der jo kunne skee nye Underhandlinger mellem Regjeringen og Interessentskabet, som da maaskee kunne føre til et heldigere Resultat for Staten, og derved maaskee ogsaa bringe Fabrikken nogen Fordeel. Jeg skal for Dieblicket ikke udtale mig videre, men afvente, hvad den høitærede Minister vil yttre om Sagen.

Finantsministeren: Det er vistnok en meget vanskeligt Sag. Det er ganske rigtigt, som af den ærede Drdsfører blev fremhævet, at det ikke forholdes sig med denne Sag som med

Lovforslag i Almindelighed, hvor Regjeringen fremsætter sin Tanke om, hvorledes et vist Forhold bedst bør ordnes ved Lov; men det, der her foreligger, er Resultatet af de Forhandlinger, som Ministeriet gjennem Domainedirectoratet har ført med det paagjældende Fabrikinteressentskab. Der foreligger altsaa et Udkast til det Forslag — om jeg saa maa kalde det —, som Ministeriet for Dieblicket vil være istand til at opnaae med dette Interessentskab. At der kan være meget forskellige Meninger om dette Forslags Bessaffenhed, hvorvidt Staten kan derved være brøstholden eller ikke, skal jeg villigen indrømme, og saameget snarere vil jeg indrømme det, som Sagen fra første Færd af har forekommet mig meget tvivlsom, og som der ogsaa i Domainedirectoratet, som naturligtvis først har behandlet denne Sag, har været en saadan Tvivl, og navnlig, om jeg ikke feiler, har været nogen Meningsforskjellighed imellem den forrige og den nuværende Domainedirecteurs Anskuelse om dette Forhold. Men jeg troer dog ikke, at den ærede Drdsfører har betegnet Sagens Standpunkt ganske rigtigt, naar han udtaler sig om, hvorvidt der skulde være Anledning til at understøtte en saadan Fabrik eller vedblive at understøtte den. Der foreligger aldeles ikke en eneste Tødsel, hverken i Lovforslaget selv eller i de Motiver, der ledsage det, der kunde vække den Formodning, at Regjeringen skulde tilfigte ved dette Lovforslag at begunstige Fabrikken; tværtimod, Regjeringen tilfigter, og vilde være taknemmelig, naar en Udvei kunde paavises, hvorved det var muligt, saavidt nogenlunde gjørligt, at betage Fabrikken dens Formening om de Rettigheder, den troer at have. Men Tingen er, at det er et fra Fortiden nedarvet vanskeligt Forhold, at man har tilstaaet en Begunstigelse for 100 Aar tilbage, uden at gjøre sig det klart, hvad Følgen kunde blive af disse Begunstigelser. Jeg har, som den ærede Drdsfører bemærkede, meddeelt samtlige Actstykker i denne Sag, uden at jeg i saa Henseende forøvrigt troer at have gjort andet end hvad der var min ligefremme Pligt, navnlig i dette Forhold, der virkelig er saa tvivlsomt; men uagtet jeg saaledes, efter hvad jeg har anført, ikke kunde have syndeligt at ind-